

Пе.ШКО

**ШКОЛСКЕ НОВИНЕ – Основна школа „Пешар Кочић“
ЈАНУАР 2014.**

БРОЈ 21

Садржай

3

11

12

14

20

26

31

28

31

32

34

35

36

42

Пеши.Ко

21. а 2014.

ШКОЛСКЕ АКИШУЕДНОСТИ

ШКОЛСКА 2013/2014. ГОДИНА У ОШ "ПЕТАР КОЧИЋ"

На почетку смо нове школске године. Нашу школу похађају 73 ученика, од тога 12 првака. Први разред је преузела учитељица Весна Рибић и овом приликом и њој и ученицима желимо пуно успеха у обављању школских задатака.

Ове године чека нас неколико новена. Неке су предвиђене Акционим планом школе, а неке Законом о основном образовању:

- редовно учешће родитеља у радионицама, спортским активностима, пројектима;
- учешће ученика у пројекту школе Стари век, хуманитарним акцијама, промовисању културног и лепог понашања;
- Дан отворених врата - дан када родитељи могу да присуствују часовима и предметне и разредне наставе;
- часови редовне наставе осмишљени у сарадњи са родитељима и уз њихово учешће;
- презентовање и представљање предметне наставе ученицима 4. разреда;
- анкетирање родитеља на полуодишту и на крају школске године у погледу њиховог задовољства програмом сарадње са породицом;
- примена завршних тестова за проверу постигнућа ученика

Дакле, пред нама је година која ће бити обележена сваковрсном сарадњом са родитељима и промовисањем лепог понашања, хуманости и емпатије. У нади да ћемо успешно реализовати планирано и да ће наши ђаци вредно учити, срећан вам почетак нове ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ!

Захвалница

Драгим колегама, Милану Нобаковићу и Радулу Кијцу, у име читабог колективе желимо да захвалиммо за све године съубазности, бесеља и доброг расположења које су несебично делили са нама.

Недостајајете нам, али знато да ћете ужибати у новој улови и новом начину живота и свему лепот што бат доносе пензионерски дани.

Срдечно баше колеге из
ОШ "Петар Кочић" - Честерег

дечја недеља

ФУДБАЛСКА УТАКМИЦА

У уторак, 8.10.2013., у оквиру Дечје недеље одржана је фудбалска утакмица у којој су се ученици такмичили против наставника. Током целе утакмице било је неизвесно и до самог краја се није знало ко ће победити. Први гол су дали ученици, а затим изједначили наставници, али су ученици ипак успели да дају још један гол и тај други их је добео до победе. Ученици су наставнике победили 2:1. Ми смо задовољни резултатом, али нисмо сигурни да су и наставници задовољни. Оба утакмица је била одлична, а такође се надам да ће следеће године бити одржана још једна и да ће бити једнако успешна као и оба.

Снежана Милић, 8. разред

ЈЕСЕЊИ ПЛОДОВИ

У оквиру обележавања Дечје недеље ученици од 1 – 4. разреда су од разноврсних јесењих плодова правили маштовите фигуре.

Родитељи првака су учествовали у овој активности, провели неколико сати у школи и добро се забавили. Сви радови су били изложена у холу школе.

Ненад Вукојевић, 3. разред

ОДБОЈКА

Дана 9.10.2013. године у нашој школи одржано је такмичење у одбојци. На овом такмичењу играле су наставнице против ученица. Наставничку екипу су чиниле четири наставнице: Милица Грујић, Марија Шавија, Надежда Капор и Валентина Момиров. Пошто им је фалило играча ту су помогли ученици Вукашин Вуковић и Саша Стојановић. Ученичка екипа, шест девојчица: Милана и Драгана Гојић, Снежана Милић, Марија Дукић, Наташа Вукелћић и Тамара Дошћен. У овој спортској дисциплине ипак су победиле наставнице са резултатом 25 : 15, а ти им још једном честитамо.

Драгана Гојић, 8. разред

ЗАМЕНА УЛОГА НАСТАВНИКА И УЧЕНИКА

Као и сваке године па и ове, једна недеља је посвећена деци - Дечја недеља. Једна од многих активности је била и замена улога наставника и ученика.

Дана 9.10.2013. године ученице осмог разреда Милана и Драгана Гојић и Снежана Милић, замениле су наставницу биологије - Валентине Момиров, предавајући лекцију "Односи организма и животне средине". Ученице су се потрудиле да што боље објасне свака свој део лекције. Наставница Валентина је била задовољна предавањем.

Драгана Гојић, 8. разред

7. - 11.10.2013.

КОЛАЧИЈАДА

У оквиру Дечје недеље, у четвртак, 10. октобра, у школском дворишту је одржана "Колачијада". Ученици од првог до четвртог разреда донели су разне брсте колача изузетних укуса и изгледа, па се све брзо и распродало. "Колачијаду" је посетио огроман број људи, а пре сбега маде, баке, тетке и стрине учесника. Атмосфера је била одлична, а посетиоци обе манифестације отишли су кући пуни утисака и пуних стомака.

Сабрина Боснић, 8. разред

Пријем првака у Дечји савез

Сваке године у нашој школи је једна недеља посвећена деци. Ове године то је био период од 07. до 11. октобра.

Недеља је била препуна разних дешавања. Почела је цртањем кредом по асфалту испред школе, а затим су и остала дешавања употпунила ову недељу... Као врхунац у петак, 11.10.2013. године, одржана је приредба која је сваке године обавезна, јер тада прваци имају пријем по водом уласка у Дечји савез. Школски ходник је био пун родитеља и деце. Млађи ученици припремили су дивне рецитације и дијалоге, а првачићима су подељени и бечеви који су означили њихов улазак у Дечји савез. На крају приредбе шестакиње и осмакиње су извеле модеран плес који је све фасцинирао. Завршетком ове приредбе завршена је и "Дечја недеља". Надамо се да су сви који су нас посетили били задовољни.

Милана Гојић, 8. разред

Сваке године у нашој школи се врши пријем ћака првака у Дечји савез. Поводом тог лепог догађаја у школи се организује приредба на којој су ове године учествовали сви разреди. Приредба је била у знаку игре, глуме и рецитовања.

Други и четврти разред је рецитовао песме. Трећи разред је драматизовао бајку "Снежана и седам патуљака", авиши разреди су одиграли модеран плес. Прваци су својом игром обожијали ову приредбу најлепшим дугим бојама и усрећили своје родитеље.

Ученица трећег разреда, Анђела Јавор, је прочитала поздрав првацима и пожелела им срећну пловидбу до мале матуре.

Приредбу су увеличали наставници, учитељице и родитељи ћака.

Анђела Јавор, 3. разред

ДАН ЗДРАВЕ ХРАНЕ

Месец октобар је месец здраве хране. Дана 30.10.2013. године у нашој школи одржано је предавање о здравом животу и правилној исхрани – шта је од хране здраво, а шта није... Ученици су правили разне плакате и презентације о здравој исхрани, а затим су то и представили. На све то се надовезала наставница биологије Валентина Момиров и рекла нам нешто више о здравој храни. На самом крају, о правилима исхране говорила је медицинска сестра која нам је дошла у посету.

Нама је било занимљиво. Доста смо научили и трудићемо се да то и примењујемо јер ћемо самим тим бити пуно здравији. А са здрављем нам долази све лепо у животу.

Снежана Милић, 8. разред

ДОЛАЗАК ВЕТЕРИНАРА

Нашу школу 16.10.2013. године обишао је ветеринар Красић Гргур из ветеринарске станице у Житишту, а са њим је дошла и Марија, његова помоћница – ветеринарски техничар. Они су нам приказали једну лепу презентацију о заштити животиња, а после тога и анимирани цртани филм из којег смо дosta могли да научимо, као на пример: *шта је мамак?*

Мамак се једном годишње баца из хеликоптера да би намамио животиње да га поједу да не би добиле беснило. Поред ове, било је још доста занимљивих ствари. Да није било ветеринара ми можда ово никада не бисмо сазнали и кад би некад видели мамак ми бисмо га узели и после тога не би опрали руке, а то не би било добро за нас. Тако да је овај долазак ветеринара био користан и ми му се захвальјујемо.

ПРЕДСТАВА “Весело позориште”

Сви ми волимо да се смејемо, а овај пут осмех у нашу школу донели су глумци Веселин Стјовић и Наташа Балог. Они су у четвртак, 12.12.2013. године, гостовали код нас са представом “Весело позориште”. Ради се о позоришном комаду сачињеном из три независна дела у којима су представљени наши велики писци и њихова дела: Стеван Сремац “Поп Ђира и поп Спира”, Бранислав Нушић “Прва љубав” и Бранко Ђопић “Николетина Бурсаћ”.

Уживали смо и заиста смо захвални што је овај глумачки пар дошао у нашу школу. Током представе су нам показали како се глумци костимирају, маскирају, како се зове лепак који се користи у позоришту (на пример, за лепљење бркова)...

Било је лепо, забавно и поучно.

Александар Милић, 3. разред

Милана Гојић, 8. разред

Бајка о Мајушку

Глумци из Зрењанинског позоришта опет су гостовали у нашој школи. Овог пута су нам се представили са комадом “Бајка о Мајушку” који је комбинација путкарског позоришта и “живе глуме”. На диван и духовит начин испричали су нам причу о љубави родитеља и деце, снапажљивости и награђеном раду и труду. Били сто веома узбуђени док сто и шекивали почетак представе и питали сто се шта су нам глумци овог пута спретили. Нису нас разочарали јер је било занимљиво и веома духовито, толико да сто се заценили од стеша!

Милана Лопов, 4. разред

ЕКСКУРЗИЈА У БЕОГРАДУ

У оквиру секције "Млади заштитари", наставница Физике и хемије, а уједно и наставник секције Надежда Кајор, водила је седмаке и осталке из наше школе на једнодневну екскурзију у Београд. Ту су били ученици школа из Банатског Карађорђева и Торде. У уторак, 26.11.2013. године, ти сто се уђућули ка Београду. Прво сто ћосећили Музеј науке и технике. Посета занимљивих ствари сто ћамо заштекли, али највећи утицај на нас осавила је "крива соба" где сто се ћелико забавили, да сто и поред чаролије прво снећа ћричали само о "кривој соби". Пут ћас је даље одвео у галерију "Лабораторија великанова". Иначе, прва лабораторија у Србији је отворена пре 160 година. Посета ћоја сто ћамо видели, ћешо никада ништо, а наравно и досета ћоја научили. Требали сто да ћосећимо и Авалски торањ, али нам време није дозволило. Посета Авали би уђошћунала нашу ћосећу галерију, јер сто сазнали да је Сима Лозанић открио минерал авалиш ујраво на Авали. Минерал сто уживо видели у лабораторији. На крају су нам наставнице дозволиле да идемо у Мек Поналдс где сто вечерали и уђућили се назад ка Честеру. Кући сто сећали око шесет саши. Захваљујемо школи за ову узбуђљиву и ћоклоњену екскурзију. Хвала и наставници Надежди која је све ово организовала!

Милана Гојић, Снежана Милић и Драгана Гојић, 8. разред

ЗАМЕЊА УЛОГА

У нашем разреду, на часобима географије, на заједничку идеју наставнице Милице Грујић и нас, заменили смо улоге. Наставница је биса ћак, а Даниел Барбул и Весна Глушац су били наставници.

"Наставници" су се потрудили, и стеком нам испредавали лекцију. Посебно нам је било драго што нису били строги.

У сбаком случају, занимљиво је било бити наставник на 45 минута, али исто тако и мало тешко. Зато улогу наставника остављамо њима, нама је потребно још знања и бештина, како бистмо дорасли обом послу!

Весна Глушац и Даниел Барбул, 7. разред

НОВОГОДИШЊА ЖУРКА

Прво полуодиште брзо прође уз много занимљивих школских активности и догађаја. За успешно завршено прво полуодиште у нашој школи је одржана журка 27.12.2013, уочи зимског распуста. Због наше безбедности и сигурности, морали смо да имамо лица која дежурају у школи, а то су били: наставник музичке цултуре, Ђоко Шевар и школски психолог, Иван Краљ. Посетили су нас и другари из Банатског Карађорђева и Житишта.

Дј - јева је било више, и углавном су то били деца, који су се смењивали и пуштали музiku по свом, али и по нашем избору. Ни ова журка није прошла без малих симпатија, тако да са нестрпљењем очекујемо следећи!

Драгана Гојић, 8. разред

КЊИЖЕВНО ЈУТРО

У нашој школи осмаци и наставница српског језика организовали су књижевно јутро и тиме су претворили тај 13.12.2013. године у угодан зимски дан. Гости, родитељи и млађи другари, су расправљали о различитим темама уз музику и дружење.

Лепо је тамо где се људи разумеју. Гости су били упознати са стваралаштвом Милоша Црњанског. Ученици су читали и тумачили одломак лирског романа “Сеобе”. Пред завршетак књижевног јутра испитали смо млађе ученике о радњи романа “Сеобе”. Упркос томе што су они млађи и нису знали

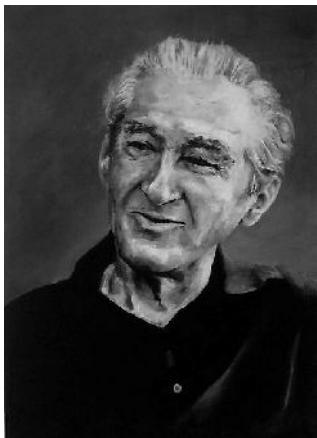
све одговоре, били су нам симпатични. Гостима су били послужени колачи и топао чај.

Тог јутра смо учили шта је књижевност, а мислим да смо научили и шта је право дружење.

Милана Гојић, 8. разред

МИЛОШ ЦРЊАНСКИ

Рођен је 1893. године у Чонграду, у Мађарској. Школовао се у Панчеву у Темишвару, а завршио историју и упоредну књижевност у Београду и Бечу. За време Првог светског рата био је насиљно мобилисан, тако да се као аустријски војник борио против Руса на галицијском ратишту. Ово искуство заувек је обележило његов живот и стварање. Био је представник књижевне авангарде. Основао је посебан правац у песништву који се зове суматраизам. Овај правац је добио име по његовој песми “Суматра”. Био је песник, романописац, приповедач, драматичар, путописац, есејиста, мемоариста, пиблициста. Он је један од најзначајнијих и најбољих писаца наше културе.

Нешто пре почетка Другог светског рата почeo је да ради у дипломатској служби Краљевине Југославије. Након ослобођења живео је као емигрант у Лондону. У земљу се вратио тек 1965. године. Његова најпознатија дела су романи “Сеобе”, “Друга књига сеоба”, “Роман о Лондону” и “Дневник о Чарнојевићу”. Посебно место припада његовој лирици (љубавној и мисаonoј), као и драмама. Умро је 1977. године у Београду.

Драгана Гојић, 8. разред

СВЕТСКО ПРВЕНСТВО У РУКОМЕТУ

Светско првенство у рукомету, за девојке, обај пут одржано је у нашој држави. Утакмице су се одигравале у бише градоба, између осталих и у Зрењанину, у Кристалној дворани. Ученици биших разреда ОШ "Петар Кочић" присуствовали су утакмици између селекција Анголе и Шпаније, која се завршила резултатом 26:33.

Селекција наше државе играла је у финалу са селекцијом Данске. На

жалост, утакмицу сто изгубили, али сто освојили друго место. Били сто мало тужни, али и задовољни, јер бити други на свету није толико ствар, те нашим храбрим девојкама обом приликом честитамо и надамо се новим медаљама.

Уједно се надамо да ће се у Зрењанину убудуће организовати бише такмичења, европских и светских, где ће долазити гости из различитих делова Земљине кугле.

Барбул Даниел, 7. разред

Речи НЕ дроги!

7. 8.
04.11.2013.

У среду, 27.11.2013. године у ОШ "Петар Кочић" у Честерегу гостовала је глумачка омладинска група Културног центра из Зрењанина са представом "Наша је плажа".

ПОЛУГОДИШТЕ 2013/2014. ГОДИНЕ

На крају смо првог полугодишта и време је да анализирамо шта смо и како смо радили у претходном периоду. Оно што је добро и вредно похвале је што сви ученици имају примерно владање и што нико нема негативну оцену. Дакле, сви ученици ове школе имају позитивне оцене и у бројкама успех изгледа овако:

Од 60 бројчано оцењених ученика

ОДЛИЧАН: 27

ВРЛО ДОБАР: 21

ДОБАР: 10

ДОВОЉАН: 1

Једна ученица је неоценењена због честог изостајања са наставе.

Овом приликом посебно похваљујемо ученике који су постигли одличан успех, а то су:

II разред:

Аћимовић Немања
Дрча Милица
Жарин Владимира
Радуљ Немања
Самарџија Марко
Бркић Слађана

III разред:

Јавор Анђела
Сирар Никола
Јањеш Јелена
Војновић Отњен
Јањеш Драгана
Вукојевић Ненад
Радић Анђела

IV разред:

Боснић Стефан
Петровић Крунослав

V разред:

Јањеш Жарко
Вукојевић Анђела
Карлаш Анђела
Сирар Ивана

VI разред:

Сирар Сања
Дукић Марија
Карлаш Кристина

VII разред:

Барбул Даниел
Самарџија Адам
Стојановић Саша

VIII разред:

Боснић Сабрина
Вуковић Вукашин

Похваљујемо посебно и ученике првог разреда који су описно оцењени и који су успешно савладали досадашње задатке. И њима и свим осталим ученицима желимо да у другом полугодишту буду још успешнији и вреднији и добри резултати неће изостати.

Зимски распуст искористите да се одморите и дружите, а у школи се поново видимо у среду, 15. јануара 2014. године.

Свима срећна, берићетна и пуна здравља нека буде наступајућа година и благодаран Божић.

ЈОВАН ЦВИЈИЋ НАЈВЕЋИ СРПСКИ ГЕОГРАФ

Јован Цвијић (1865 - 1927) је српски географ светског гласа.

Студирао је у Београду, а затим у Бечу где је и докторирао. По повратку у Србију предузео

је темељна и опширина географска истраживања њеног простора. Развио је широку научну, наставну и друштвену активност, тако да се већ почетком овог века сврставао међу најугледније европске научнике. Био је оснивач Српског географског друштва, председник Српске краљевске академије (сада Српска академија наука и уметности), професор и ректор Београдског универзитета, почасни доктор Универзитета Сорбоне и Карловог универзитета у Прагу. Бавио се подједнако друштвеном и физичког географијом, геоморфологијом, етнографијом, геологијом, антропологијом и историјом. Својим животом и научним радом Јован Цвијић је данас остао непревазиђен узор српским а и светским географима. Његово име носе бројне школе и географске установе, а његов лик налази се на новчаницама од 500 динара.

Зорић Миливој, 5. разред

ПЕТАР II ПЕТРОВИЋ ЊЕГОШ (1813-1851.)

Био је један од највећих српских песника, владар Црне Горе и владика. Његово најславније дело "Горски вијенац" у Бечу је оцењено као дело генијалног творца. Друга његова важна дела су "Луча микрокозма", "Огледало српско" и "Лажни цар Шћепан мали".

Владика Петар II Петровић Његош родио се у Његушима, а на крштењу је добио име Радивоје под којим је у народу био познат као владика Раде.

Његош је био верски и световни поглавар српског народа у Црној Гори, у којој је била јака национална свест и патријахалини морал. Када је дошао на власт он је одмах почeo да уводи ред и либерализујe друштво и државу. Подизао је школе, оснивао судове, правио путеве, узиласао поступно сву власт у своје руке и увео порез. У једној културно задеталој средини то је ишло тешко. "Ја сам владар међу варварима, а варварин међу владарима", говорио је он.

Владика се у пролеће 1850. године разболео од туберкулозе. Видевши да му се приближава смртни час, позвао је народне главаре, опростио се са њима. Затим их је опоменуо да се покоре његовој последњој вољи, да живе међу собом у слози и да се пријатељски држе према суседима. По жељи својој сахрањен је на Ловћену.

Кроз Његошева дела не исказује се индивидуална памет, достојанство и мудрост, већ се њисле показује понос читавог народа и достојанство човека уопште. Живот би био беслисен ако бисмо се препустили понижењу и злу, и управо он нас, кроз своја дела, то и учи.

Сабрина Боснић, 8. разред

Весћи из издвојених одељења ТОРДА

22. новембра смо прославили дан наше школе и у уквиру тога смо припремили приредбу. Ученици су рецитовали песме о животу и делу песника Ади Ендреа. Организовали смо разне игре, квизове...

У оквиру акционог плана школе редовно одржавамо угледне часове и часове са родитељима. Ова слика показује један угледни час са родитељима из народне традиције.

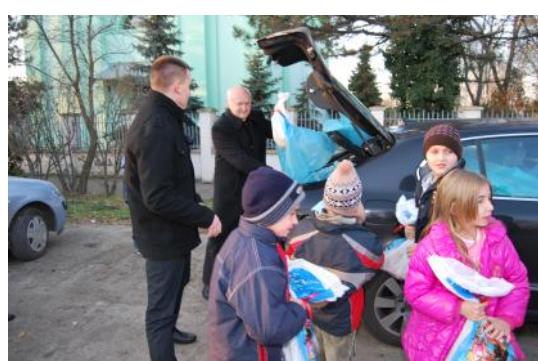
Такође у оквиру акционог плана једна ставка је организација хуманитарне акције. У току Адвента ученици наше школе су поделили 300 пакета старијим људима у селу. Разне ђаконије су припремили родитељи и наставници школе.

Најмлађа (Фејеш Флора) и најстарија (Николина Медић, учитељица) учесница у маскембалу. Било нам је прелепо!

Др Немет Ласло, римокатолички бискуп је упалио четврту свећу на Адвентском венцу. У оквиру ове свечаности поделио је Божићне пакетиће свим ученицима. Овом приликом му се захвалијујемо!

БАНАТСКО КАРАЂОЂЕВО

На почетку школске године (12. септембра) прославили сто Дан школе, тако што ство организовали креативне радионице за ученике. Поводом обележавања истог датума, постављена је биста Обрене Јањушевића Артема у центру Банатског Караджорђева. Ово уметничко дело, настало у част великог народног хероја, произашло је из руку наставника ликовне културе – Стева Грибића.

Дечју недељу (од 7. до 11. октобра) обележили ство разноликим активностима, које су поред ангажовања учитеља, наставника и ученика, подразумевале и укључивање родитеља. Учешће у хуманитарној акцији, гостовање школске представе „Успавана лепотица“ из ОШ „Јован Цвијић“, Колачијада, изложба кућних љубиматаца, пригодна приредба поводом пријета првака у Ђачки савез, најважнији су догађаји реализовани у недељи посвећеној деци.

Културна манифестација под називом „Знат и ја“, у организацији Културно – просветне заједнице општине Житиште, одржана је 8. новембра (поводом прославе

Дана просветних радника) у Банатском Караджорђеву, а право учешћа имале су све основне школе у општини.

Најбољи тлади физичари и хемичари у нашој школи, посетили су 28. новембра 2013. године, са наставницом хемије и физике, Надеждом Капор, београдски Музеј науке и технике и Галерију САНУ. Све што су видели и доживели у посети Београду ученици су у виду визуелне и вербалне презентације представили својим вршњацима.

Последњи дан у полуодишу обележиле су две драмске изведбе. Представу „Нова година“ извели су чланови драмске секције уз помоћ учитељице Јелене Тандић, а представу „Лепељуга“ припремили су шестаци са наставницом српског језика – Миланом Рајић.

Наша школа је и ове године узела учешће у обележавању традиционалне културне манифестације „Караджорђевачка прела“, приказивањем представе „Рани Црњански“, коју је са ученицита виших разреда припремила наставница српског језика. Представа је начињена поводом јубиларних 120 година од рођења највећег српског писца.

ИНТЕРВЈУ СА НАСТАВНИКОМ МИЛЕНКОМ ВУЈОВИЋЕМ

1. Колико дуго радите у школи?

- Радим два месеца.

2. И ... како вам се чини?

- Често је тешко радити са децом, али сналазим се.

3. Да ли је тешко радити са децом?

- Све зависи од њиховог расположења.

4. Да се вратимо у време Вашег школовања. Какав сте ъак били, да ли сте волели школу?

- Био сам вуковац. Волео сам највише физичко.

5. Памтите ли неког наставника? Кога сте највише волели? Који је био најстрожији?

- Памтим Милана Мицића, наставника историје.

6. Каква Вас сећања везују за детињство?

- Шала, игра, несташлуци.

7. Када погледате шта сте урадили у животу, на шта сте највише поносни?

- На завршен факултет.

8. Најлуђа ствар коју сте урадили?

- Отишао сам у Америку.

9. Које особине требају да имају ваши пријатељи?

- Добротушност, поштење, смисао за шалу.

10. Постоји ли омиљено јело или пиће?

- Јело – шунка, пиће – домаћи сок од вишње.

11. Имате ли неку велику неостварену жељу?

- Немам.

12. Како проводите слободно време?

- Бавим се спортом, проводим време са друштвом.

13. Имате ли неки надимак?

- Вујке.

14. Омиљени спорт?

- Кошарка.

15. Да ли верујете да се исплати чинити добро?

- Верујем.

16. Да ли имате "земљу из нова"?

- Куба.

17. Који је ваш скривенио таленат, ако га имате?

- Билијар.

18. Шта су Вам даљи планови?

- Пун фонд часова, жена, деца.

19. Омиљени спортиста?

- Дерик Роус.

20. Нешто за крај...

- Уживао сам одговарајући на ова питања иако сам био ометен пошалицама твојих другара.

Снежана Милић, 8. разред

Интервју са наставницом Надеждом Капор

1. Колико дуго радите у школи?

- У вашој школи од септембра, а у просвети још од 2005. године.

2. И ... како вам се чини?

- Јако лепо, веома сам задовољна.

3. Да ли је тешко радити са децом?

- Није, јако је лепо и причињава ми задовољство.

4. Шта бисте волели да радите, поред овог?

- Волела бих да радим, поред овог посла, и у некој истраживачкој лабораторији.

5. Хајде да се вратимо у време вашег образовања – какви сте били као ученик?

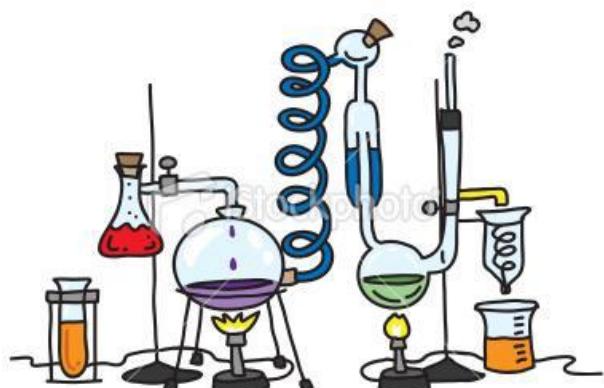
- Вуковац.

6. Да ли се сећате неког наставника? Који вам се највише допадао?

- Да, сећам се наставника математике из средње и основне школе.

7. Да ли имате надимак?

- Надица.

8. Без чега не можете да живите?

- Без роштиља.

9. Викенд волите да проведете са...?

- Са драгим особама.

10. Нешто за крај?

- Уживала сам одговарајући на ваша питања, желим вам пуно среће у даљем школовању и животу.

Драгана Гојић, 8. разред

II.II. - ДАН ПРИЛИРЈА У ПРВОМ СВЕТСКОМ РАТУ

По својили стравичним последицама, губицима становништва и ратним разарањима, Први светски рат је одредио будућу демографску слику Србије за читав век. У њему је Србија изгубила близу 1.500.000 становника, односно око 30% целокупног становништва. Настрадало је 50% мушкараца у животном добу између 18. и 55. године: дакле, сваки други који је требало да остави потоњство. Од овог страдања Србија се није опоравила до данашњих дана.

У току четврогодишњег беспоштеног рата, српски народ је поднео велике људске и материјалне жртве. Задојен великим патриотизмом и слободарством, ослоњен на своје либочне савезнике, однео је коначну победу у неравноправној борби против најбољијих непријатеља, одбранио је своју независност и положио темеље стварању заједничке југословенке државе.

У зилу 1915 – 1916. године у беспуђима Албаније, приликом повлачења пре аустро-немачком и бугарском војском, од болести, глади и зиле, потера и заседа живот је озгубило 217.000 војника и цивила, а од изнурености и болести, касније је умирло још 164.000 људи. II. новембар - Дан прилирја је подсећање нама потоњцима на страдања на ших предака, њихову борбу, херојство, њихову веру и славу. Данас се морамо запитати да ли су њихове жртве биле узалудне, да ли је вредело гинути, да ли је државна политика била глупра и далековида, да ли је вредело борити се за друге и да ли су се други борили за нас? Гробља наших предака, расута ван граница наше земље, највећим делом су запуштена и уништена; од Косова, дуж Албаније, по Македонији и Грчкој. Пророчки делује натпис на плочи, коју су саградили војници Прве чете 2. батаљона Четвртог пук, иза положаја "Милетина коса" испод Кајлакчалана 1917. године:

"Минуће године, векови ће проћи
Ал' теби, чеснице, неће нико доћи
Ал' доћ' ће сени палих другова
Да с' твојили жубором, одјеком лугова
Певају славу српских пукова."

Указом краља Александра од 6. новембра 1921. године орденом Албанске споменице одликовано је 142.148 припадника српске војске, укључујући државке чиновнике и свештенике који су прешли Албанију. На аверсу је двоглави орао са ликом регента уз натпис "Својили ратнили друговима Александар", а на реверсу натпис "За верност отаџбини".

НАРОДНА НОШЊА

Народна ташта и стисао за леђо су нейресуши извор идеја, које су ћредне женске руке оживошћориле, стварајући најлеђише притерке народне ношње. Разноврсни модели, шијични за сваки крај, бојаштво ћеза, накита и украса учинили су српску народну ношњу јединственом, ненадмашене леђошће.

Одећа и обућа народа у некадашњој Србији била је ћрло разнолика. Сваки округ имао је у одевању нешто своје, преизнашљиво. Побри ћознађаоци народних ношњи тоју щачно распознавши из које краја која ношња: ћо Шари на сукњи или кецељи, ћо Јађењу ојанака и обувању, ћо боји Јађана којим је одело Јађанисано и тнојим друјим дешталима. По ношњи се тојла одредиши и стварост оноја ко је носи, његов положај у породици и друштву, као и економска тоћ.

МУШКА НОШЊА

У Србији је скоро до средине 20. века кошулја била основни део мушке и женске одеће.

Мушке кошулје су беле, најчешће од лана или џатмука, различитих дужина: кратке до ћојаса или дуге до чланака. Рукави су нејде узани, а нејде широки. Обично су везене црквеним концем, на ћрутима или рукавима.

Гаће се кроје од истој ћлавији као и кошулје. Типичне су за Војводину и Мачву. На леђима, у обим крајевима, мушкарци носе крашак, бојашто украшен јелек.

Чакшире (јантароне са дугим "шуром" и уским ноћавицама) се кроје од тркој, белој црној или сивој сукна, а за свечане ћилике од чохе, најчешће браон или ћамбоне боје. Беле чакшире носе се углавном у источној Србији; шијичне су за ћлашку народну ношњу.

Мушки јелек је бојашто украшен црним или ћлавим Јађанитима. Испод јелек, преко кошулје, ојасују се ћканице ћкане од разнобојне вуне. Преко јелека или ћамадана носи се фермен, չока или ћуњ.

Чараће су вунене; разликују се ћо дужини, ћојлеши, боји ћлевиша и ћарата. Власи не носе чараће, већ "калицуње", сашивене од белој сукна, дужине до ћола листова.

Ојанци су увек од коже, чији је ћојлеши од ћанке, фине ојуће. У неким крајевима се обувају са кашевима који се увијају око ноће и којима ћричвршћују за чараћу. За ћразник се носе кожне цијеле или чизме.

На ћлави се најчешће носи фес, а у неким крајевима ћубара. О свечаностима се носи фес црвене или ћишњеве боје са црном кићанком.

Ћубаре се носе углавном у источним крајевима Србије. Власи носе ћубаре од беле овчије коже. У осталим крајевима ћубаре су од јађеће коже, црне или трке боје. У јујозајадној Србији, у околини Шабаца и Ваљева, ћонекад се носе ћакозване "асирајанске" ћубаре, црне боје, обично од вештачки начињене длаке.

ЖЕНСКА НОШЊА

Женска ношња је разноврснија и раскошнија од тушке. Красе је разнобојно шкање, живојијесни вез, бојаша чијка, накић и други бројни дештаљи.

Кошуље су беле, ланене или ћамучне, са бојашим везом на грудима и рукавима. Као и тушке, и женске кошуље су различитих дужина. Ако се виђе исход сукње, онда су украшене везом или чијкома. Сукње су највеће шкане од вуне а оивичене везеним сомотом.

Преко кошуље носи се јелек од штапноглане или бордо кадифе, бојашо украшен жутом сртом и шљокицама. Влахиње носе крашак јелек, до ћоловине ћрса, тако да се између њећа и каница (ошкан ћојас у разним бојама и шарама) види кошуља. Канице су уже од тушких, изашкане од разнобојне вунице.

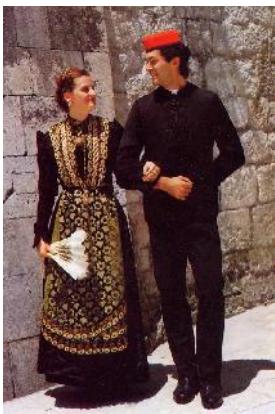
Кецеља је и најшаренији део женске ношње. У неким крајевима су шкане од разнобојне вуне. У Шумадији су кецеље од црног сомота на коме су разнобојном вуници извезени раскошни цвећни тоштићи. Оивичене су бојашом црном чијком. У Хотолу и Поношављу, осим ћредње, ћостоји и задња кецеља, а обе су оивичене дујим ресама.

Сукња је најштрајнији део наше народне ношње. Появила се у другој ћоловини 19. века и ношена је шоком чишћавој 20. века, исписнући ћолако дуљу кошуљу (која се скраћује, да би се у свакодневном одевању ћошћуно избегла), као и зубун и друге женске ћорње хаљешике.

ГРАДСКА НОШЊА

У некадашњој Србији, са њојавом бојаћој становништвом у традицији, јавља се и традиционална ношња. Мушки делови ношње су једноставнији, али својом лепотом истичу оштеност и ученост тадашњег свешта. У свечаним јриликама носи се црни фрак, исписан која је бела кошуља са уздијућом крајном и оковратником. Преко ње је дезениран или једнобојан прслук. Носе се цилиндри или шешири, а цијеле су са њошћешницама.

Женске хаљине су од финих тафтеријала, широке и брдо дуже, тако да се цијеле најчешће не виђају. Оне су устројене, да би се истакла ћрка и бојаћо набрани рукави. Преко хаљине се некад носи фино украшен и извезен јелек. На њеђа долази либада (брсћа ћорње) хаљетка од атласа, свиље или кадифе са ћроширеним рукавима ћријну) од свиље или кадифе разних боја, властитом везеном. На ћлави је црвени фес који је украшен бисером, сивим властитим новчићима или већим низом дукаша. У њојединим јриликама српске гаме су уместо феса носиле шећелук украшен бисером и сребрним ћранама. На веће свечаности и балове одлазиле су носећи велике раскошне шешире.

На ноћама су им ћлијаке или високе цијеле.

РУЧНИ РАДОВИ

БОЈЕЊЕ ПРЕЋЕ

Пре ћкања или ћлећења, ћређа се боји. Сем вунене, боји се и тежина (јређа од конопље), ланена, ћатучна, ћа и свиљена.

Вунена ћређа најчешће се боји у луковини, шљивовој, ћрнобоју или ораховој кори, боји се и у ћрокуваном лишћу и ћранчицама од зелене ћарика. Тако се добија ћређа ћасћелних зеленожућих и браон боја.

ХЕКЛАЊЕ

Хеклањем се у новције време, од белог ћатучног конца цурађују завесе, стаполњаци, шустрикље, чијке, тиљеа и то са најразноврснијим тоштубима које самим женским тафтома и уметностима га симболирају.

ПЛЕТЕЊЕ

Опредене и обложене вуне, жене и девојке ћлећу цетијере, ћрслуке и чараће. Плетеју ког куће, док иду на њиву или се оштуда браћају, кад се одтарају од тежих радова, док чувају стоку, или иду једна ког групе на поседак. Плетење са илата држе обе руке, а клубе са концем у некој леђој тањој кошарици о левој или десној руци. Плетењу, опредењу, везу, ћкању и свим групама ручног радобима, тајке уче своје кћери док су још мале. Уче их ћешице, ствари, ујне или баке. Важно је да девојка научи све женске ћослове, како се удајом не би обрукала. Као девојка, у тајчиној кући, она исплете више ћаре чараћа или рукавица којима гарује скоро све чланове ћородице у коју се удаје.

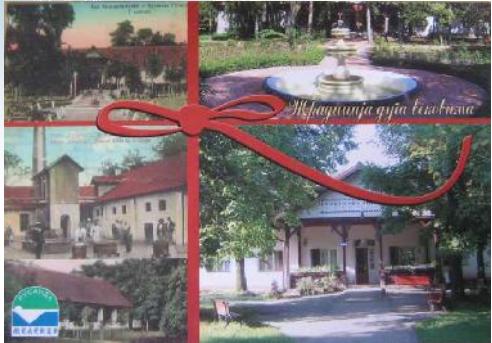
НЕЦАЊЕ

Панас је јрилично заборављена и зајослављена техника нецања. Некада су девојке, сретајући тираж, нецале уз ћиправу свећлосћ ћештролејке. На рашљић, илу расечену на гвозде, натопљава се ћатучни конац. Прво се нецује ћодлоја. Када се добија жељена величина и облик ћодлоје, налик рибарској тежи, ћажљиво се опрекла, а онда се иллом и концем ћој везе. Најчешће се користе бели и беж ћатучни конац, ћонекад свиљени. Могуће су комбинације неца и веза с ћлаћном. Што су очице на ћодлови тање, а вез ћушћи и више ћа има, што је и рад бреднији и скрутији.

Зима м о љвостим

БАЊА РУСАНДА

Бања Русанда се налази код Меленаца на североисточном делу сланог језера Русанда у Банату, у северном делу Србије. Позната је по лековитом својству минералног пелоида (блата) из језера. У лечењу се примењује и термоминерална вода температуре до 32°C. У бањи се налази једна од најбољих болница за рехабилитацију у земљи која запошљава око 200 медицинског особља. Осим тога овде се одржавају многи стручни скупови и симпозијуми. Бања је основана 1867. године. У оквиру бање је специјална болница за рехабилитацију која је 2013. године имала 260 запослених.

Немања Сирар, 8. разред

ИСТРАЖИВАЧКА СТАНИЦА ПЕТНИЦА

Истраживачка станица Петница је организација која се професионално бави подршком и образовањем младих људи који превазилазе ниво регуларних школских програма, по чему је јединствена на територији Централне и Југоисточне Европе. Може се назвати својеврсном "школом за таленте". Рад у станици организован је кроз семинаре различитих програма, и у већину програма је укључена средњошколска популација ученика. Сем њих, семинарима учествују и основци, студенти и наставници. Истраживачка станица Петница смештена је у селу Петница, око 7 км југоисточно од Ваљева, тј. око 90 км југозападно од Београда. На овом месту налазе се бројна културна и природна обележја, на првом месту Петничка пећина (споменик природе и археолошко-геолитско налазиште). У близини Станице, неколико километара западно, налази се клисура реке Градац, један од три предела изузетних одлика на територији Србије. У непосредној близини ИС Петница налази се и Црква Успења пресвете Богородице (подигнута на остацима средњевековног манастира), Петничко језеро (вештачка акумулација), рекреативни центар. Станица је основана 1982. године на иницијативу групе младих истраживача, наставника и студената незадовољних постојећом праксом у образовању и формирању младих научних кадрова. То је била прва независна образована организација на просторима СФРЈ. Неке од тема предавања су: примењена геморфологија, геолошко картирање, структура геолога, даљинска детекција, геотехника, геофизика и др. Указом Председника Републике Србије о одликовањима поводом Дана државности Републике Србије од 2012. године, ИС Петница је одликована Сретењским орденом другог степена, за заслуге у развоју подмлатка и унапређење образовања. Према образложењу Председника: ИС Петница се бави развојем науке, научне писмености, образовања и културе.

Милана Гојић, 8. разред

ЂАВОЉА ВАРОШ

Ђавоља Варош је скуђ земљаних кула на чијим врховима се налазе камени блокови. Има их више од две стотине, високе су од два до једанаест метара, а широке од једног метра до три метра. Ђавоља Варош је ретки природни феномен који се налази на Радан планини у близини Куршумлије, око 90 km југоисточно од Ниша. Камени стубови су настали деловањем ерозије на земљиште састављеној од распресићеног материјала на коме се налази чврсто камење веће величине.

Пре више милиона година цело подручје је било средиште снажних вулканских активности, током којих је настала релативно касније. Човек је уништавајући шуму, отворио ју разорном деловању воде, при чему су круни комади стена штитили дубље и текуће слојеве земље од удара кишних каћу. У тој првој етапи радом кишне и ерозије урушава се земљиште, сем исује стена, које својом тежином спречавају његово даље осујање. Тако су настале пиратиде или куле. Камени блокови на врховима стубова служили су као кишобран, али водене бујице су и даље пролазиле између филтера, спирале су земљу и чиниле да временом постану све више. Та јојава сеје у другу етапу. Овај геоморфолошки феномен је јединствен у Србији и врло редак у свету.

У Европи има сличних јојава у Албанији, као и у САД, познатија "Башта болова". Али куле Ђавоље Вароши су значајно веће и посебније него у европским земљама, па је самим тим најпознатији природни споменик ове врсте у Европи. Поред камених кула, Ђавоља Варош је позната и по два извора јако киселе воде. Први је Ђавоља вода, хладан и екстремно кисели извор са високом минерализацијом, а налази се у Ђавољој јарузи. Црвено врело је други извор, са нижом минерализацијом. Овакве воде су врло ретке у свету и користе се у бањском лечењу, јер је народ ставио изузетно лековитом, али научници упозоравају да воду са извора Ђавоља вода не треба пiti, јер није доволно исушенана. Овај вредан локалитет је под заштиту још 1959. године, а 1995. године Ђавоља Варош је Уредбом Владе Србије проглашена за природно добро од изузетног значаја и стављена је у прву категорију заштите. Укупно је заштитено 67 ха површине.

У народу су током претеклих векова исидрене бројне легенде о настанку овог јединственог феномена. По једном народном предању реч је о скамењеном сватовитим, који су људи по најлуји Нечастивој, решили да по сваку цену венчaju рођеног браћа и сестру. Да се то не би дошло, утешала се Божија сила која им је све окаменила и оставила да сведоче да ниједан ћрех неће проћу без казне. Панас се Ђавоља Варош налази унутар Туристичког комплекса. Поред земљаних кула која су главна атракција, налазе и окна саских рудника из 13. века. Црква из 13. века, као и атрактивна хидролошка јојава Црвено врело. По смети Ђавоље Варошу најправљен је асфалтни пут, а сам туристички комплекс је електрифициран и приступачен турискима. По земљаних кула долази се пошто се налазе куле. Аколо земљаних кула постављени су видиковци са којих се посматрају земљане куле.

Сабрина Боснић, 8. разред

ОВЧАРСКО – КАБЛАРСКА КЛИСУРА

Овчарско - кабларска клисура представља јединствену мортолошку целину. Удаљена је 18 km од Чачка. Усечена је између планинских масива Овчара и Каблара. Дугачка је око 20 km и одликује се стрмим странама и укљештеним меандрима Западне Мораве. Морава је преграђена бранама па су формирана два вештачка језера. Највећа дубина клисуре је 710 m. Клисура је под заштитом државе као предео изузетних одлика и категорије. О клисури се стара Туристичка организација Чачка.

У клисури се налазе две бране које праве већи вештачка језера и заустављају брз ток Западне Мораве. Изградњом бране "Овчар Бања" 1951. године је створено мање вештачко језеро на уласку у клисуру, а 1954. године је изградњом бране "Међувршје" висине 30 метара и дужине 190 метара, код истоименог села, на изласку из клисуре, створено велико вештачко језеро.

Оно је потопило велики део брзака у клисури, а при великом водостају је дубоко до 23 метара и дужине до 11. километара. Клисура представља предео изванредне пејзажне разноликости, лепоте и атрактивности. Овчарско - кабларска клисура је значајна културно - историјска Целина са средњевековним манастирима, подручје разноврсне флоре и фауне и особени споменик гео - наслеђа, односно значајан пример међудејства геолошких, геоморфолошких и хидролошких процеса. У клисури се налази позната Овчар Бања и културно значајни Овчарско - кабларски манастири. Једна од најлепших клисуре у Србији налази се на Западној Морави недалеко од Чачка између планина Овчара и Каблара.

На десној страни Мораве су: Манастир Ваведење, Манастир Вазвесење, Манастир Преображење, Манастир Свете Тројице, Манастир Сретење. На левој обали Мораве су: Манастир Благовештање, Манастир Илиње, Манастир Јовање, Манастир Никоље, Манастир Успење Пресвете Богородице и црква посвећена Светом Сави и црква пећина - Кађеница.

По литератури познат је још један манастир Св. Георгија, који је вероватно био на југоистоку Овчара. Његов печат чува се у Народном музеју у Београду.

Снежана Милић, 8. разред

ТАЈ МАХАЛ

Тај Махал је ћраћевина у Ајри у Индији изграђена између 1631. и 1654. године. Градило ју је 22000 људи. Шах Џахан је наредио изградњу овог маузолеја за своју жену, Аријум-манџ Бано Берум, која је позната као Мумтаз Махал.

Тај Махал налази се јужно од градских зидина града Ајре. Године 1631. Шах Џахан владар Могулског царства је додао највећи цетона, био је скрхан након што је његова ћрквица жена Мумтаз Махал јреминцла Јулијском Јорданом 14 - ој дешеја. Саукара Берум. Џахан Шах је одећао да ће искупниши њену посledњу жељу да је градња почела 1632. године, годину дана после њене смрти. Наиме неизоредно пре смрти Мумтаз Махал замолила је Џахан Шаха да јој изгради маузолеј какав свећи још није видeo. Тако да после што је Џахан Шах је описао Тај Махал овим речима: "Треда ли краљца ћражиши чијочиши обје, као извиђење, постаје чиста од греха. Треда ли преносник до овог здања, његови преси биће задорављени. Призор овог здања сивара суже из очију. На овом свећи ово здање је грађено, да имаме јокажу славу своја сивараоца."

Игор Еричја, 7. разред

ЧУНГЛА ТРОПСКА (КИШНА) ШУТА

Тропске кишне шуме јављају се око екватора, на копну и на острвима. Срећу се у Јужној и Средњој Америци, Африци и Јужној Азији. У тропским (кишним) шутама лишће се тешћа постепено, тако да су оне увек зелене у њима део дрвећа увек цвета и даје плодове. Крошње високог дрвећа су испреплетене лијаната и спојене у непрекидни прекривач. Испод крошњи је влажно и загушљиво.

У тропским (кишним) шутама расте много корисног дрвећа: каучуково и какаово дрво, кафа, банана, кокос, хлебно дрво, тахагони итд. И животињски свет је веома интересантан.

У Јужној Америци тропске (кишне) шуме заузимају басене река Амазон и Ориноко, а у Африци басен реке Конго и доњи ток реке Нигер.

Саша Стојановић, 7. разред

САРИ ИЛИ ХИНДУ

Сари или хинду је индијска женска народна ношња. Састоји се од великог платна дужине 7 метара од памука или свиле у разним бојама. Пребацује се преко главе и омотава око тела. Један од начина мотања сарија је: десном руком ставити један крај сарија на леви бок, другом руком крај обмотати око леђа и провући испод руке, па преко груди и закачити украсном шналом. Остатком који остане да виси се прекрије глава. Сари је често уметнички израђен, живописних боја и шара, јер индијски народ сматра да њихова одећа треба да слави живот.

Весна Глушац, 7. разред

КИМОНО

Кимоно је традиционални јапански одевни предмет ношен од стране мушкараца, жена и деце. Кимоно је одора о облику латинског слова (T), великог оковратника, дугих рукава чији рубови падају до чланака. Носи се обавијен око тела, увек са левом страном преко десне, учвршћен појасом који се везује на леђима. Кимоно се најчешће носи уз јапанске чарапе и традиционалну јапанску обућу гета или зори.

У данашње време кимоно обично носе жене и то приликом посебних дешавања. Традиционално неудате жене су током специјалних прилика носиле тип кимоно по називу фурисоде, дугих рукава који су скоро досезали до пода. Мушкарци најчешће носе кимоно током венчања, чајних церемонија и других веома формалних дешавања. Професионални сумо рвачи се најчешће виђају у кимонима, јер су обавезни да носе традиционалну одећу када се појављују у јавности.

Саша Стојановић, 7. разред

ЗАНИМЉИВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ

Залив комараца (“Puerto Mosquito”) се налази на јужној обали острва Виекуес, Порторико. Овај чаробни залив је 2008. године званично проглашен најсјајнијом забележеном површином воде на свету од стране Гинисове књиге рекорда.

Биолуминисценција је облик природног светла које стварају живи организми претварањем унутрашње хемијске енергије у светлост.

Светло у Заливу комараца стварају сићушни организми који се зову динофлагелате (*Pyromidium bahamense*) а оно по чему је овај залив специфичан је то што има невероватан број ових светлећих организама – око 160000 по литри воде. Иако су микроскопске величине, радијус светла које емитују ти организми је сто пута већи од њиховог тела, због чега у великим броју и изгледају као подводна светлост.

Када се узнемирени, ови микроскопски организми реагују емитујући плаво – зелено светло које траје само једну десетину секунде – али када ово чине милиони организама, Залив комараца се претвори у прави подводни спектакл и туристичку атракцију. Власти Порторика су забраниле пливање у заливу како би осигурале да и будуће генерације могу да уживају у овом природном чуду које је сврстрано у 50 најромантичнијих локација на свету.

У недељу, 3. новембра 2013. године дододило се несвакидашње, хибридно помрачење Сунца. Помрачење је могло да се види широм света: од Кариба и источних обала САД – а, преко јужне Европе до Африке и Близког Истока.

Хибридно помрачење настаје када је Месец на таквој удаљености да се из неких крајева, због закривљености Земље, види прстенасто, а из других потпуно помрачење.

На деловима путање на којима се очекивало потпуно помрачење, долине, односно удубљења на профиле Месеца пропуштале су светлост Сунца тако да су настале сјајне тачке у Сунчевој атмосфери. На другом делу путање на којем се видело прстенасто помрачење, планине на Месецу су покриле делове прстена тако са је Месец изгледао испрекидано.

Кошуље су првобитно ношене као доњи веш, и све до краја 19. века сматрало се непристојним када неко носи само кошуњу, без ичега преко ње.

Дугмад код мушких кошуља су по обичају на десном скуту, пре свега јер је већина људи деснорука па је тако била прилагођена због лакшег закопчавања.

Међутим, код женских кошуља, дугмад су углавном са леве стране. Раније је било уобичајено да госпе имају слушкиње које су им помагале у облачењу, па је било прилагођено тако да је слушкињама било лакше да закопчавају кошуље.

У исто време, носећи кошуље, госпе су стављале до знања да могу себи да приуште да их неко други облачи.

Грујић Милица

СМРТ ЈОВАНКЕ БРОЗ

Смрт прве даме – Јованке Броз, значио је крај једне епохе – Титове епохе, која је по причама бака и дека била најлепше доба њиховог живота, живота у старој Југославији. Јованка је преминула 20.10.2013. године, баш на дан ослобођења Београда.

Рођена је 7. децембра 1924. године у селу Пећани, у Лици. После свог супруга Јосипа Броза Тита живела је 33 године. У седамнаестој години отишла је у партизане. Носилац је Партизанске споменице. Ордена заслуга за народ, као и многих других одликовања. Два пута је рањавана, преболела је и тифус. У двадесет првој години одликована је Орденом за храброст. У двадесет осмој години венчала се са Јосипом Брозом Титом, који је тада имао шездесет година. У браку су остали све до његове смрти.

Имала је два брата, Максима и Петра који су погинули. Молила је мајку да јој роди сестру, па је добила сестру Зору, а две године касније Наду, које су још живе. Јованка је сахрањена у Кући цвећа у Београду. Дама која треба свима да нам буде велики узор у животу, жена која је увек држала главу горе, а која је претрпела у животу много недаћа – ето то је била Јованка Броз.

Милана Гојић, 8. разред

НЕЛСОН МАНДЕЛА

Нелсон Мандела (18.07.1918. - 05.12.2013. године) је био јужноафрички политичар, револуционарни вођа и државник чијим напорима је окончан режим апартхејда* у Јужној Африци.

Такође је био први демократски изабран председник и први црнац који је обављао ову функцију.

У младости је студирао право. Био је активан у политичком покрету за остварење права црне већине у Јужној Африци. 1961. године био је један од оснивача војног крила Афричког Националног Конгреса које је организовало саботаже. Због ове активности био је оптужен за тероризам, због чега је провео 27 година у затвору.

После ослобађања из затвора реактивирао се у политици. Био је цењен због свог нереваншистичког ставе према белцима и због напора које је уложио да уједини Јужноафриканце који су вековима живели расно и племенски подељени.

Добитник је Нобелове награде за мир 1993. године. Мандела се из јавности повукao 2004. године. Преминуо је у Јоханесбургу, 5. децембра 2013. године у 95 - тој години живота.

*Апартхејд је био социјални систем који је спроводила владајућа бела мањина у Јужној Африци у 20. веку. По апартхејду, црна већина је била одвојена и била јој је ускраћена политичка и економска једнакост са белим становништвом.

Милица Грујић

Путујемо...

СИБИР

“

“

с

,

,

.”

”

,

”

,

”

,

1891. 1903.

е

Даниел Барбул, 7. разред

МОЈ РОДНИ ГРАД

Анђелин први снег

Дубаи је један од седам емирата у Уједињеним Арапским Емиратима. Град се такође зове Дубаи. Тамо се налази највећа зграда на свету и зове се Бурџ Калифа. Преко целе године је тако топло и може да се купа у тору и базенима. Користи се енглески и арапски језик. Дубаи има пепе плаже, паркове и базене у којима сам ја највише уживаја. Јуди из целог света долазе да виде Дубаи и босепа бих да и би видите тој родни град.

Анђела Радић, 3. разред

МОЈ ОДМОР У ИГАЛУ

Игало је мали градић поред Херцег Новог. Иако је мали, веома је леп и пун туриста. Дошао сам са бабом и сестром. Сместили смо се у једну прелепу вилу. Добили смо собу са великот терасом с које се видело цело Игало. Већ првог дана заволео сам то место. Плаже су шљунковите и широке са пуно купача, торе чисто... Тринаест дана ти је брзо прошло. Упознао сам много нових другара. Брчкао сам се и купао у Јадранском мору.

Све у свету, било ти је веома лепо и забавно и препоручио бих свакоме ко га није посетио да оде у Игало.

Стеван Боснић, 4. разред

ЛЕТОВАЊЕ У СОКОБАЊИ

Дивно лето 2013. године никада нећу заборавити зато што смо моја бака Гордана и ја ишле у Сокобању.

Лето је било дивно као и бања која ме је очарала, својом лепотом. Сваки дан је за мене био посебан, од удисања чистог планинског ваздуха, до купања у хладној Моравици. Дивила сам се свему, сваком дрвету, цвећу, улицама. Све је било лепо и мирно, право место за одмор. Уживала сам са баком у дугим шетњама по Соколију који је препун борова и поред Моравице гледајући људе и децу како се купају и уживају у летњим данима и чарима Сокобање. Увече смо ишле у Соко град и уз вечеру и пиње уживале у том малом царству. Сваки дан ми је био другачији од оног претходног, зато што сам стално откривала нешто ново и занимљиво. Упознала сам и нове другаре са којима се и данас чујем. Договарамо се када ћемо се поново наћи у Сокобањи.

До тог дана и мог повратка у то мало царство, мени је само остало да се сећам како ми је лепо било и да свима кажем да треба да оду тамо и увере се у све те лепоте.

Анђела Карлаш, 5. разред

СОКОБАЊА

Овог лета смо породично били у Сокобањи. Најближи град у околини Сокобање је Алексинац. Познати туристички рекреативни центар простире се између две планине, Ртња и Озрена. Кроз место тече река Моравица. Познато је излетиште Лептерија које смо обишли и попели се до врха Старог града. У центру Сокобање налази се хамам – турско купатило. Има два парка и доста излетишта у природи. Посетили смо и аква парк у којем смо се купали и спуштали низ tobogan. Обишли смо доста ресторана и пробали многе специјалитете. Све у свему, летовање је било прелепо и поново бих желела да идем у Сокобању.

Јелена Јањеш, 3. разред

Галерија речи

КО НЕ УМЕ ДА ВОЛИ, ТАЈ НЕ УМЕ ДА ЖИВИ

Љубав је сила која покреће цео свет, нешто што испуњава наше животе и нешто без чега наш живот не би имао смисла.

За њу није потребан разлог јер се она осећа свуда. Даје нам снагу да се боримо кроз живот и да наставимо даље кад год нам лопте крене. Да ли сте икада волели? Ако јесте, сигуно се сећате оног осећаја, кад вас погледа онај за којим срце жуди, осећај да цео свет припада вама и да не постоји материјално богатство које би купило оно ваше скривено благо које чувате у себи. Зар љубав није прво осећање које препознамо још као бебе у својим родитељима? Волим да осетим љубав у својој близини,

зато што у мени увек буди позитивна осећања, чини ме срећном и испуњеном. Кад неко воли, на њему се то види, јер нам тада лице краси бисер људске душе - осмех. Љубав у нама ствара полет, не оптерећује, већ нам даје снагу и моћ да праштамо. Када волимо, сунце лепше сија, небо је плавље, сваки мирис осећамо јаче, додир дубље. Проналазимо инспирацију за нове походе, вишне ценимо себе, имамо вере, надамо се...

Љубав је нестална, јер је она узвишеност постојање, највиши врх живљења. Они који не умеју да воле су посматрачи, крај којих живот пролази.

Сабрина Боснић, 8. разред

КАКО ДЕДА СЛАВКО ВОЗИ РОЛЕРЕ

Испрчићаћу вам један смешан доћађај из мој комшијука. Пре њар ђодина сва деца у мом комшијуку кућила су ролере. Уз помоћ родитеља учили смо да их возимо. Након ћола са ћапа мој комшија Славко звани Иба ошишао је кући и обу унукове ролере. Изашао је на цесчу и угорно покушавао да нам објасни како се возе. Више је ћао нећо што је возио. Сви смо се смејали јер нам је било јако занимљиво. Обај доћађај ћу сјуто ћамшићи.

Александар Милић, 3. разред

РЕЦЕПТ ЗА ПРИЈАТЕЉСТВО

У једну посуду додати прегрш истине, 100 гр по штовања, 100 гр разумевања, 100 гр толеранције, 100 гр љубави према другу, прихватавање различитости, то све добро промућкати и на крају додати мало шлага и чоколаде и пазити несебично да дружарство не прегори.

Анђела Јавор, 3. разред

Рецепт за пријатељство је да се пријатељ не лаже, не врећа, да се поштује кад мисли другачије од тебе. Да се помогне кад му је потребна помоћ. Кад прича о својим проблемима да га саслушаш. Кад погрешиш да му признаш грешку и извиниш се.

Никола Илић, 3. разред

Пријатеље никад не остављамо у невољи. Сви за једног један за све! Пријатељи се познају у невољи. Кад је пријатељ тужан треба га развеселити. Кад је тужан мене пријатељи те око домаћег ја му радо помажем. Ово је мој рецепт за пријатељство.

Огњен Војновић, 3. разред

За добро пријатељство потребно је да будеш добар, ве-ран и искрен пријатељ. Да би стекао доброг и искреног пријатеља потребно је да сво време пријатељства будеш искрен.

Игор Сирар, 3. разред

Две чаше другарства, дете-лиса са четири листа, избацити пати много љубави и поштовања, искрено делити добро и зло. Служити као топлу чоколаду или омиљено пиће.

Јелена Јањеш, 3. разред

200 гр пријатељства
500 гр помоћи
2 друга
Избацити мржњу
Дружити, дружити се више
Додати љубави
200 гр игре
Дружити, дружити што више

Драгана Јањеш, 3. разред

За пријатељство је потребно један или више искрених пријатеља. Пријатељ треба прихватити онакве какви јесу. Морамо их разумети и поштовати. Не смемо да лажемо или издајемо пријатеље. Они су ту кад нам је потребна помоћ, а и ми њима морамо да помажемо. Са пријатељима се дели све добро и зло. Ако нас некад пријатељ и повреди морамо да му оправдамо и прихватимо извиђење. Право пријатељство је највреднија ствар на свету и она ће нам помоћи да успремо у свему што пожелимо.

Петар Драганић, 3. разред

Убацити два другара, до-лати мало поверења, затим до-мржњу, додати помоћ пријатељу у невољи, избацити лагање, уба-цити искреност, избацити увреде, све зачинимо са пуно љубави. Овако добијамо право при-јатељство.

Ивана Гргић, 3. разред

За добро пријатељство потребно је велика љубав и разумевање. Када имаш правог пријатеља крај себе вредно је труда. Велико срце отвори и прими пријатеља у њега. Највеће богатство је имати правога и искреног друга да поделите и радост и тугу.

Александар Милић, 3. разред

ДОЖИВЉАЈ СА РАСПУСТА

У другој недељи распуста отишла сам у Суботицу. Тамо сам била код тете и тече. Они су ме сваки дан водили на базен. Захваљујући њима сам научила да пливам. У том базену су ме гњурале секине другарице и другари. Тамо ми је било јако лепо. Поносна сам што у том базену где сам ја пливала тренира наш познати пливач Чаба Силађи.

Анђела Јавор, 3. разред

Ја сам био на Златибору. Златибор је планина и добио је име по златном бору, врсти четинара. Шетао сам са мајом кроз борове шуме и удисао свеж ваздух.

На Мокрој гори сам се возио возом. Воз којим сам се возио иде по прузи Шарганска осмица и пролази кроз 25 тунела. Недалеко од Мокре горе налази се Дрвен - град, који је направио Емир Кустурица. Дрвен град је направљен да би се сачувало од заборава како су живели наши преци. Златибор има много извора лековите воде, а извор који сам посетио зове се Беле воде. На Златибору сам стекао нове другаре из разних крајева Србије. Овај распust mi је био много занимљив. Путовао сам, дружио сам се, а нешто сам и научио.

Огњен Војиновић, 3. разред

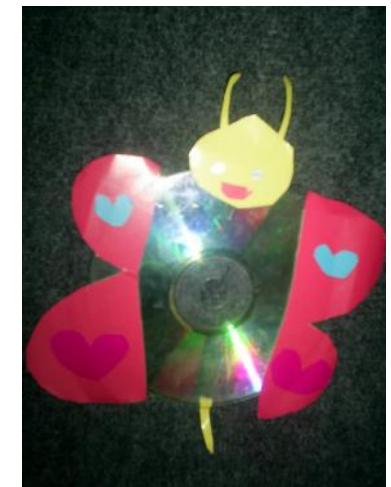

Једног јутра смо кренули на извор реке Басташице. Пешачили смо уском стазом кроз шуму.

Нашли смо на натрули дрвени мост. Тата и брат су ми помогли да га пређем. Уским каменим степеницама стигли смо до извора. Вода је извирала из камена и сливаласе низ брдо. Са извора се може видети мала хидроцентрала. Кад смо сишли са извора угледали смо два мала слапа. Пастрмке су пливале у бистрој води. Нисам знала да шума и извор скривају толику лепоту.

Драгана Јањеш, 3. разред

Галерија енка

У шокетикују љеше прег

БЕСЕДА О ЈУНАШТВУ

Устаке Бог, и расуће се непријатељи његови, и побјеђени ће од лица његова сви који га
мрзе.

Псалм, 68, 1

Страх животу каља образ често.
Јунаштво је цар зла свакојега.

Горски вјенац

О јунаштву хоћу да вам говорим, драга браћо. Ако и где прилики говорити о јунаштву, прилики то у месту где је живео Карађорђе. И ако је икад у Србији после Карађорђа било време говорити о јунаштву, то је време данас.

Како је код нас? Запитајмо се како је код нас? Да ли је у нашем животу јунаштво цар над злом, или је зло цар над јунаштвом?

Зашто здрав човек код нас говори о злу? Зар није здравље једно велико добро? Зар здравље није љути непријатељ зла? Да, здравље је једно велико добро, и здравље је љути непријатељ зла, но није двољно бити само телом здрав да би се над злом царовало, но мора се бити здрав и душом. Здрава тела могу бити само оружје, здраве душе су вође и творци. Вером у себе и надом у Бога заситимо душе наше, и нашој служби злу биће крај, и јунаштво ће се зацарити у душама нашим? Ја имам доказ за ово што говорим. Доказ су ми оне здраве душе, засићене вером и надом, којима је на овоме месту једнога дана пре сто година сенула ова мисао у глави: четири стотине година царовало је зло над јунаштвом, одсад ће јунаштво царовати над злом!

И би тако. И као плод јунаштва роди се данашња слободна Србија.

И ми сви видимо да је било добро. Како да ми, наследници толиког јунаштва, у јунаштву тако осиромашимо?

Зашто богат човек код нас да говори о злу? Зар није богатство једно велико добро? Да, богатство је једно велико добро и једно моћно оружје против зла, али само оно богатство, од кога су чак и молци јачи, не вреди ништа без јунаштва. Шта вреди оштар мач у рукама онога ко не може да га из корица извуче? Богатство је добро кад се може у добро дело обратити. (...)

Ја не говорим напамет, ја имам доказ за ово што говорим. Доказ су ми они богати сељаци из овог места који су пре сто година своје богатство обратили у једно велико дело. Богатство није било њихов господар ни идол, но оруђе и снага њихове јуначке душе.

Зашто учени људ код нас да говоре о злу? Зар ученост није једно велико добро? Нема сумње, ученост је једно велико добро, но ученост многих наших учених људ личи на ватриште на коме су наслагана многа дрва, и суба и сирова, али на коме нема ватре. Шта вреди ватриште без вatre? Ученост многих учених не вреди више нo бoгатство у рукама тврдице. (...)

Бољи је и један угарац који гори, но хрпа дрва у снегу, која је хладна као снег. Шта помажу незапалена дрва озеблом? Јунаштво је огањ који пали наше срце и греје нашу душу.

Јунаштво је цар зла свакојега. (...)

Ја не говорим напамет. Ја имам милион доказа за ово што говорим. Овај храм ваш доказ је овога што ја говорим...

Погледајте на овај иконостас на ове суве и озбиљне ликове! Ти светитељски ликови сведоци су онога што вам ја говорим. Сви прави следбеници Христови, сви апостолиц и светитељи, сви мученици и архимученици били су велики јунаци, достојни дивљења и подражавања. Највеће бoгатство њихово било је јунаштво душе њихове. Они су често имали мало заравља, мало злата, мало учености, но они су увек имали једно неисцрпно бoгатство, које их је и учинило царевима над злом. Имали су јунаштво, које је извирало из њихове вере и наде. (...)

Кад сте сиромашни, кад сте болесни, кад сте неправедно гоњени и оптуживани, кад сте презрени и запостављени, сетите се ових озбиљних светитељских ликова. Они су овде зато да вам у сваком часу служе као лек и утеша. У сваком тренутку, кад се зло зацари над вама, они вам енергично довикују: не дај се, буди јунак, ми смо трпели више од тебе, ми смо се борили више од тебе, и победили смо јунаштвом. Јунаштво је цар зла свакојега. (...)

Мислите, браћо, у сваком свесном тренутку живота на јунаке своје вере и своје народности. Није истина да ми не можемо бити јунаци. Ми само нећemo. Ми смо оленили своју вољу. Но, дошло је време да се пренемо, дошло је време да се код нас заборави реч не могу, и да се научи само реч хоћу. Помисао на јунаке биће спасоносна за вас и за децу вашу. Примери јунаштва преносе се као зараза. Та помисао запалиће сирово ватриште ваше душе, и загрејаће вас јунаштвом које ће вас учинити "царевима зла свакојега" и којим ћете прославити и сеће и народ свој. Амин.

Владика Николај Велимировић

Чудесни свешт живошти

БЕЛОГЛАВИ СУП

Белоглави суп је врста лешинара средње величине. Висина му је од 95 – 110 цм, има распон крила од 230 – 263 цм. Просечна тежина износи између 8 и 9 килограма, а поједини могу достићи и до 110 кг. Основно перје је риђе – браон док су летња пера мрка. Одрасле птице се разликују по томе што имају белу пепељасту крагницу при основи врата. Ноге су снажне са тупим канџама које се не савијају. Храни се угинулим животињама, чиме спречава ширење зараза и врши природну рециклијажу. Гнезда су у клисурама реке Увац на стрмим кречњачким стенама. Белоглави суп је заштићена врста којој прети изумирање.

Вукашин Вуковић, 8. разред

Будимо фини...

...очувајте природу

Наша планета је тожда јединствена у свијту. То је једино поунато место где постоји живот. Земља пружа све што нам треба. Зато треба да се трудимо да је очувамо. Драги мештани, толико вас да не бацате стеће, да исто не палите, да своје љубимце не избацујете на улице када их се заситите, па да деца не могу безбедно ни да се играју и стигну до школе.

Немојте олако схватити наша упозорења ако желите да имате здраво потомство и настоејана дечија лица око себе.

Потрудите се сви по мало и сви ћемо бити задовољни.

Није тешко бити фин.

Јавор Јанђела, 3. разред

СВЕТ КОМПЬЮТЕРА

ТОП 10 ИГРИЦА

1. ASSASSINS CREED IV
2. FAR CRY 3
3. NBA 2K13
4. FIFA 14
5. COD: GHOSTS
6. GTA V
7. BATTLEFIELD 4
8. FINAL FANTASY XIV
9. NCAA 2014
10. GRID 2

ТОП 10 ФИЛМОВА

1. THE PAST
2. PRISONERS
3. GRAVITY
4. ONLY GOD FORGIVES
5. THE BEST OFFER
6. STOKER
7. TRAFFIC DEPARTMENT
8. CHILD'S POSE
9. NEW WORLD
10. SIDE EFFECT

СЛЕШНА СТРАНЯ СВЕТА

- ☺ На питање где се налазе бисери ученик је рекао у руднику.
- ☺ Када смо набрајали омиљено воће и поврће ученик је набројао и виршлу.
- ☺ Где се састају бели и плави Нил ученик је одговорио код Александрова, мисливши на Александрију. Свеједно, Бели и Плави Нил се састају код града Картум (Судан).
- ☺ Други назив за пустињу Гоби у Азији ученик је одговорио Шаша (Шамо је тачан одговор).

Преузето из књиге "Школа" од Креативног центра

NASTAVNICI

NASTAVNIK JE:

/zaokruži tačan odgovor/

1. osoba koja šalje učenika po novine i doručak u toku časa
2. osoba na koju se učenici ugledaju
3. osoba od koje se učenici plaše
4. osoba koju učenici ogovaraju
5. osoba s kojom učenici provode najlepše dane svog detinjstva

Nastavnici se mogu podeliti u dve osnovne grupe:

1. Dobro raspoloženi
2. Ostali

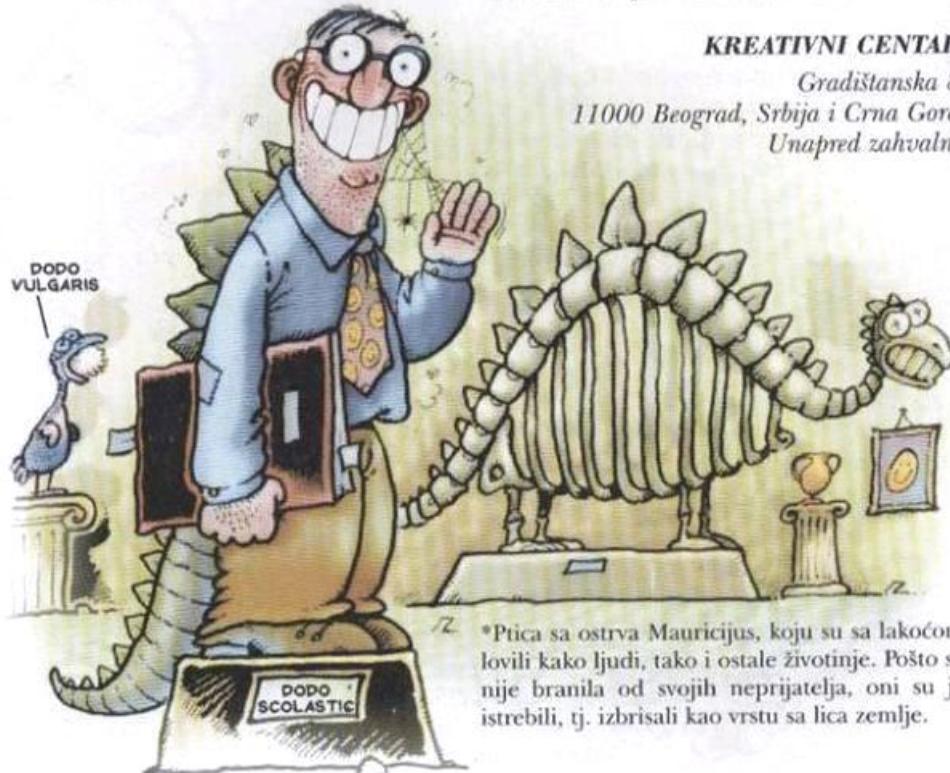
1. DOBRO RASPOLOŽENI

Radosni, nasmejani i strpljivi nastavnici данас се могу прonaći jedino у стручној литератури под називом DODO* nastavnici.

Ako којим slučajем прonaђете који fosilni primerak DODO nastavnika, одmah нам јавите на adresu:

KREATIVNI CENTAR

Gradišćanska 8
11000 Beograd, Srbija i Crna Gora
Unapred zahvalni

*Ptica sa ostrva Mauricijus, коју су са лакоћом ловили како људи, тако и остale животиње. Пошто се nije branila od svojih neprijatelja, они су је истребили, тј. izbrisali као vrstu sa lica zemlje.

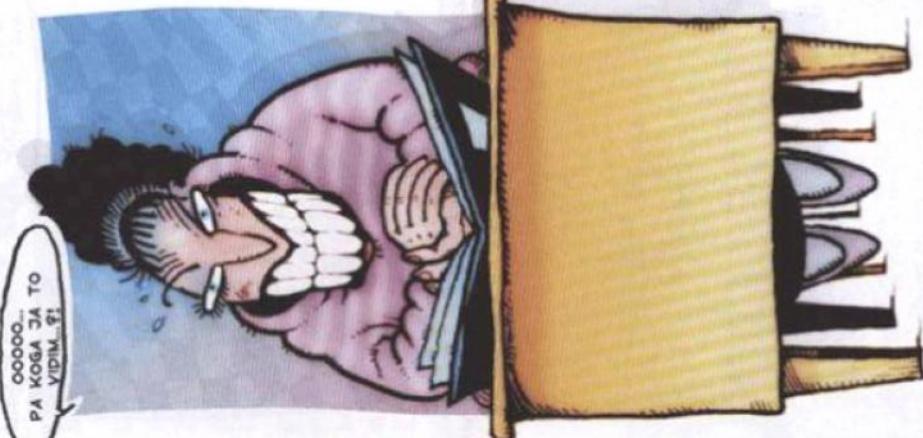
TIPOVI NASTAVNIKA PREMA PONAŠANJU:

ORATAK

Pun je privatnih problema, ali je uvek spremjan da prozbori koju sa učenikom. Ima razbarušenu kosu i raširjano obuću. Nosi teksas i široke majice. Napetost otklanja kafom i cigartama. Puši, čak i na času, pa je zbog toga na crnoj listi kod direktora. Ženska varijanta ovog nastavnika je ORATAKINJA.

OSVETNIK

OODOO...
PA KOGA JA TO
PA VIDIM...?

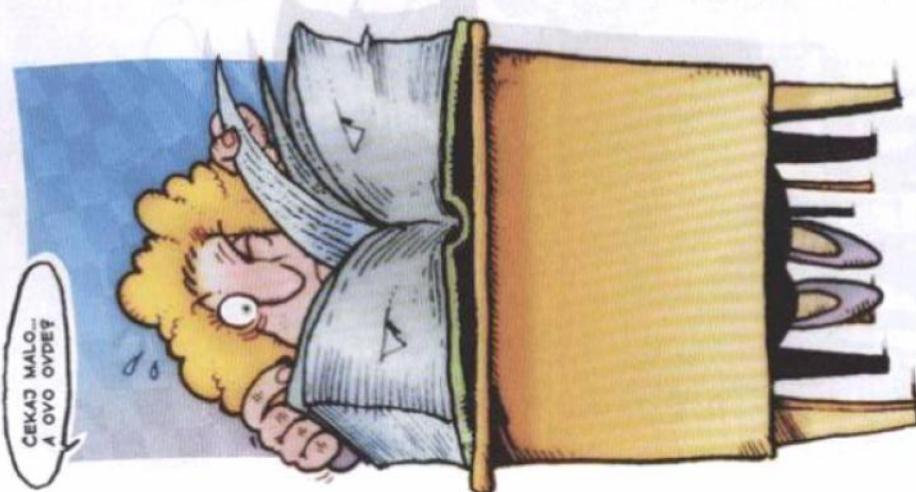
BLAKA UJAJEĆTU.

Ma kako učenik sigurno i detaljno odgovarao, ovaj tip nastavnika uvek ima primedbu ili komentar.

*Omiljena uzrečica mu je:
Maglo je to malo bolje!*

Naročito je opasan za odlične dake i vukovce.

ČEKAJ MALO...
A OVO OVDE?

VICKAŠT.

Ovaj nastavnik je nastao od nižeg tipa šaljivdžije. Stalno priča glupe i bajate viceve. Ukoliko je slučajno više smešan, onda ga on ispriča nezanimljivo i dosadno. Tako je krajnji rezultat uvek isti – smeje se Vickasti i smeje se učenik koji želi da popravi ocenu. Ostali se gnušaju i prevrću očima. SAVET: Tražite da vam se ovakvi časovi računaju duplo!

UPAMTITE:
Više smeja,
viša ocena.

PREPORUKA:
Redovno igranje
IGROM DO BOLJE
OCENE
(vidi plakat)

NEPRIMETNI

Ulazi u razred pre zvona za nastavnike, sasvim tiho i neopaženo. Donovi cipela su mu obloženi filcom, a i odličan je poznavalač tehničke "pokretni žbum". Kada ga učenici opaze, već je kasno. Čuo je i video sve što nije trebalo (i obratno).

MATEJKENIĆKA

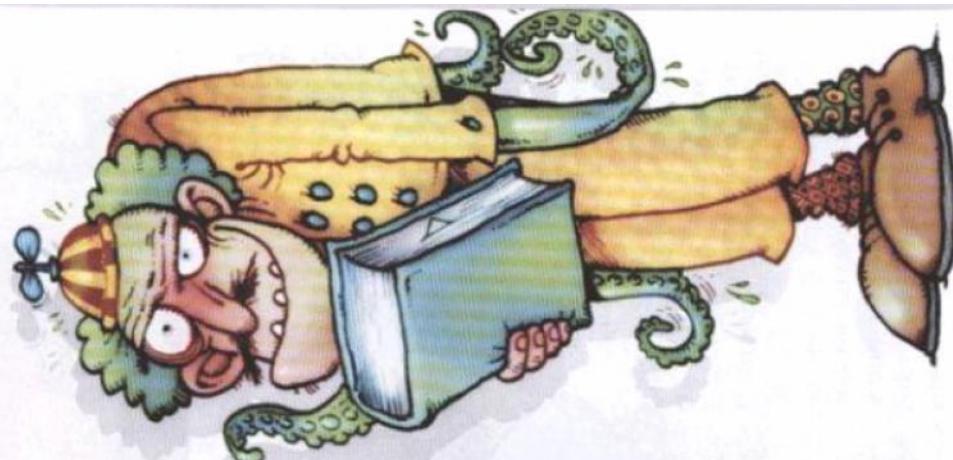
Nema ništa zajedničko sa ostalim nastavnicima. Čak i ne liči na nastavnike (sa ove planete). Govori drugačije, hoda drugačije, predaje drugačije. Pošto nema istomisljenika, uglavnom je sam. Čudaka ima i među učenicima. Takode se mogu lako otkriti, već na prvi pogled.

TRUDNICA

ČUDAK

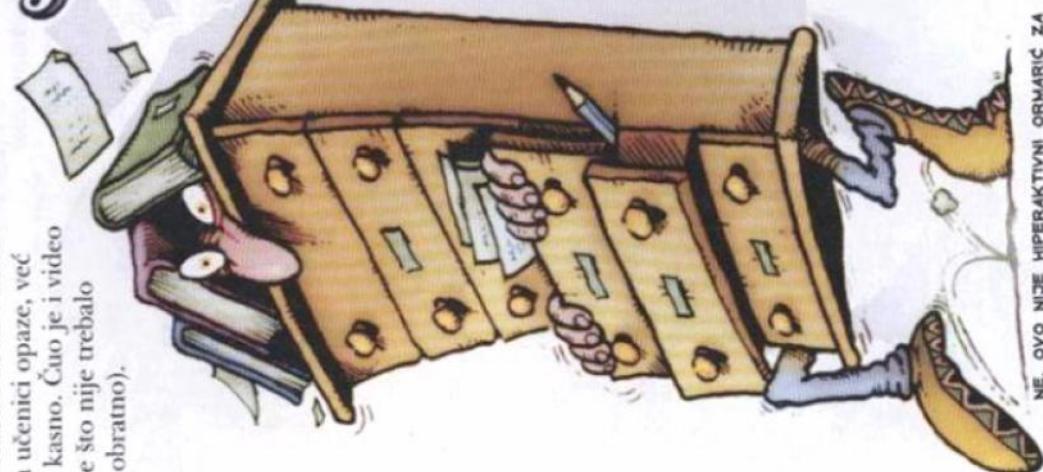
Nema ništa zajedničko sa ostalim nastavnicima. Čak i ne liči na nastavnike (sa ove planete). Govori drugačije, hoda drugačije, predaje drugačije. Pošto nema istomisljenika, uglavnom je sam. Čudaka ima i među učenicima. Takode se mogu lako otkriti, već na prvi pogled.

Raduju je razglednice, kalendarji sa bebama i tegla s krastavcima. Lako ju je zasmjetiti, rasplakati, raznežiti, iznevirati. Izdašna je sa dobrim ocenama. Ima otiske noge i gega se kad hoda. Posle časova je sačekuje muž, ili mama, naročito kada je klizavo. Čim se oporavi od ponodaja dolazi u školu i kroz sve razrede pokazuje albume sa fotografijama bebe, muža i ostalih članova rodbine.

Ulazi u učionicu kao da izlazi na modnu pistu. Leda prava, glava uzdignuta, osmeh i hod dobro uvezbani. Modele koje nosi kreira i šije sama. Iza nje ostaju miris jakog parfema i zgraniuti pogledi.

NE, OVO NIJE HIPERAKTIVNI ORMARIC ZA DOKUMENTA... OVO JE „NEPRIMETNI PROFESOR U PRIKRADANJU.“

SAD GA VIDIS, SAD GA NE VIDIS.

Nastavnik koji otvori vrata od učionice, zakoraci unutra, a onda brzo izade i zavori vrata za sobom, da bi još nesto rekao kolegi u hodniku. I tako sto puta. Sto prvi put zaista uđe, sedne, ispiće dnevnik i tamam misliš da je počeo čas,

a on se još nešto doseti pa opet istriči i nema ga neko vreme. Ovaj tip nastavnika upoređuje se sa rekom ponomicom, Fantomom i naizmeničnom strujom.

- Ⓐ ...STA JA TO CUJEM...?
- Ⓑ ...DA LI STE VI NORMALNI...?
- Ⓒ ...PAZITE STA VAM KAZEM...
- Ⓓ ...AKO TO NE URADITE DO SUTRA...
- Ⓔ ...ZGRONICU VAS...
- Ⓕ ...RABZICU VAS...
- Ⓖ ...I PODAVITI KAO MACICE!
- Ⓗ ...JEBMO LI SE RAZUMELI?
- Ⓘ ...POKRET BEZ NEROG POSEBNOG ZNAČENJA

PANTOMIMIČAR

Govori pokretima, ne rečima. Na primer:

Zamah rukom nadole – Sedite!

Obre nagore – Ko je redar?

Olovka u ruci – Ko je odsutan?

Dobro ga je imati u ekipi kad se pogadjaju filmovi na ekskurziji.

ODSUĆUTNI

KLOT, FRKETI –
KLOT, FRKETI –

Odgovaranje učenika koristi za prepustanje sopstvenim mislima. Karakteristike: ne sluša šta učenik govori, gleda u prazno, klima glavom. Učenika primenjuje tek kad ovaj zacuti. Ukratko, retko se mreša u svoj posao.

SAVET:
Gовори још дуže,*
јер – дућа прода, високо
оценава!

OPŠTI UTISAK

Ovaj tip nastavnika nikada ne ispijuje po dnevniku. Radije koristi svoju svesku, u kojoj se nalaze sledeće rubrike:

- ponašanje na času
- aktivnost na času
- domaći zadaci
- donošenje pribora
- uređenje kabinetra
- zanimanje roditelja
- horoskopski znak
- boja očiju
- dužina nosa.

*Odgovarač lekciju koju znaš tečno, pa makar bila i iz drugog predmeta.

NIT SIMPODI, NIT MIPUŠE

Ovaj tip nastavnika vistvo izbegava popunjavanje formulara, sastanke, izjašnjavanja i sve vrste glasanja. Nije omiljen ni kod učenika ni kod nastavnika. Narocito ga ne vole tetkice.

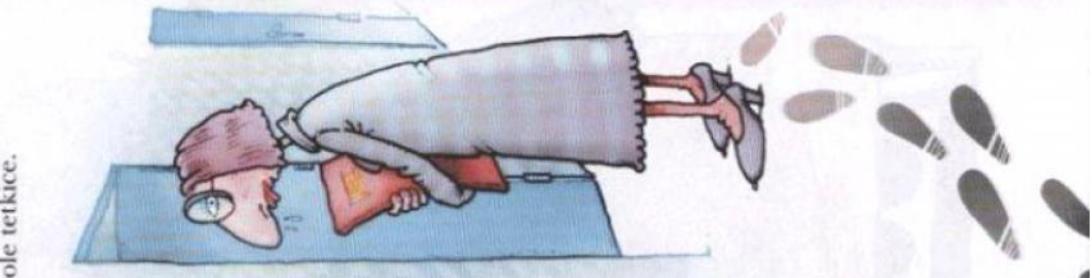

Tip nastavnika sa pojačanim materinskim nagonom. Uvek uz sebe ima topomer, rezervnu potkošulu i par svih čarapa. Osim o zdravju, brine i o učenikovim emocijama, ocenama, željama, potrebama, problemima... Prepoznaće se po zabrinutom licu, zarozanim čarapama* i ordenu prvog reda za požrtvovanost.

*nema vremena za sebe

ĐUBALICA senior

Lekciju govorii napamet iz knjige. Isto zahteva i od svojih učenika. Kreativna i radoznala pitanja su najstrože zabranjena. Obožava Bubalicu juniora i "sapunske" serije.

LOJJALAN

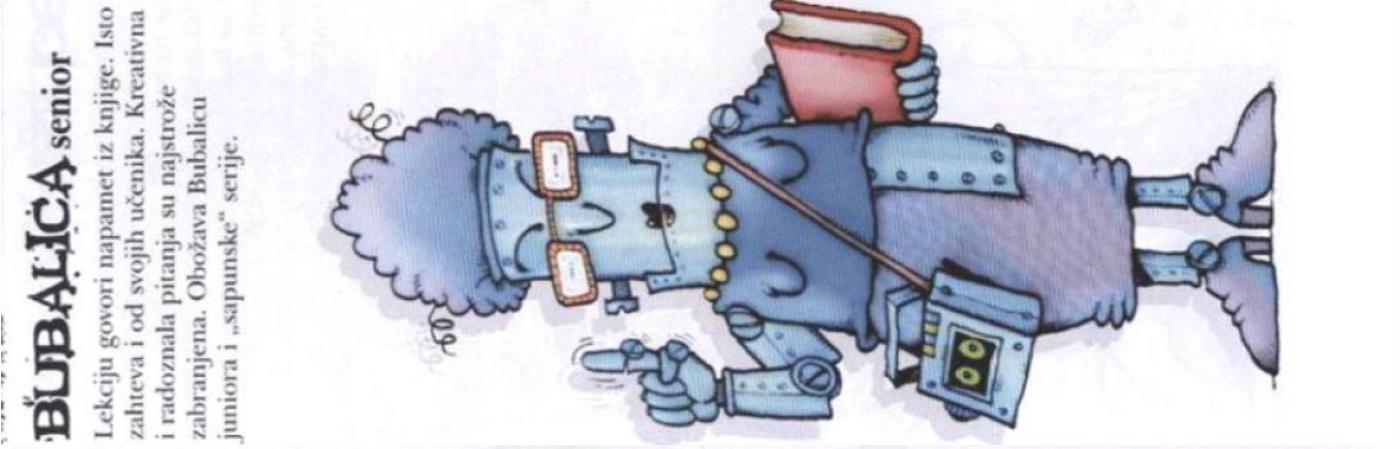
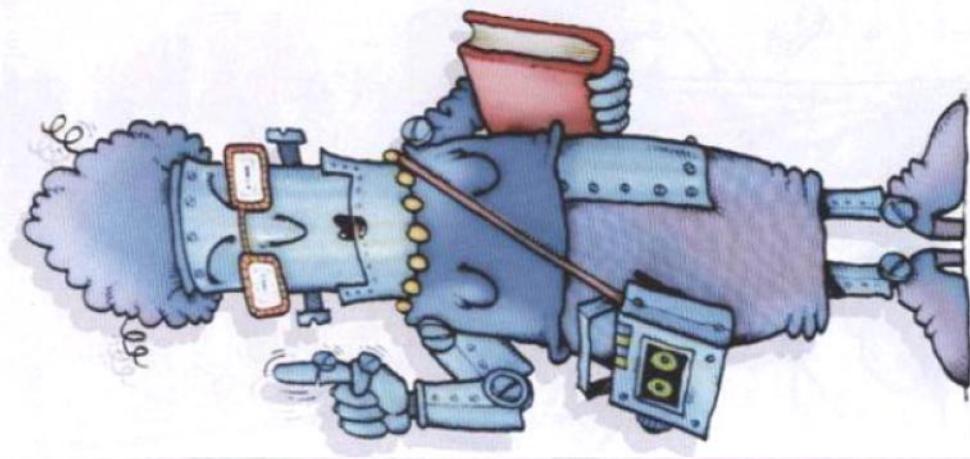
Ovaj tip nastavnika slaže se sa svakom direktorovom primedbom i primenjuje svaku njegovu odluku, ma kako ona bila štetna. Zazire od Kontraša.

ĐAČKA MAMA

MADICA S LIKOM DIREKTORA - ISTI MOTIV IMA ISTETOVIRAN NA LEPINA

POVODAC - NEKA, NEK SE NADE

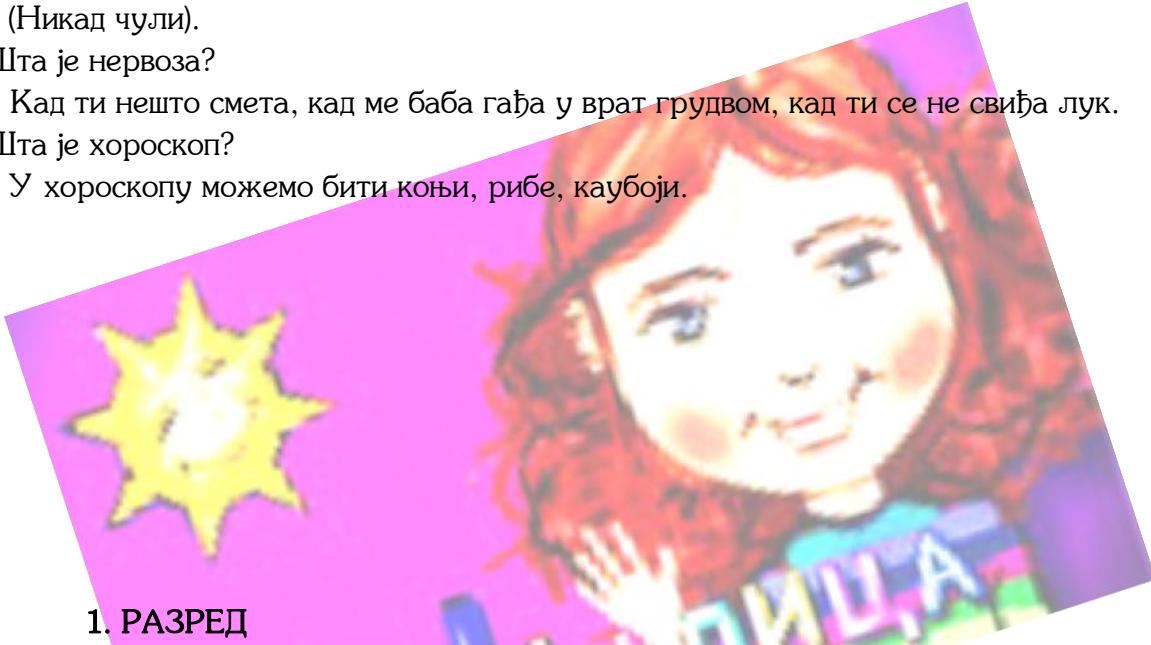

КЕФАЛИЦА

ЗАБАВИШТАНЦЕ

1. Шта је хигијена?
- Прање зуба и умивати се, редовно прати главу, прати нокте.
2. Шта је љубомора?
- Кад ти се нешто не свиђа.
3. Шта је презиме?
- То је нешто после имена, када се презиваш.
4. Шта је химна?
- (Никад чули).
5. Шта је нервоза?
- Кад ти нешто смета, кад ме баба гађа у врат грудвом, кад ти се не свиђа лук.
6. Шта је хороскоп?
- У хороскопу можемо бити коњи, рибе, каубоји.

1. РАЗРЕД

1. Шта је хигијена?
- То је кад се перу руке, глава, коса и кад се купамо.
2. Шта је љубомора?
- Кад је неко љубоморан на сестру јер он буде љубоморан кад је мама дира.
3. Шта је презиме?
- То је оно име после имена.
4. Шта је химна?
- Боже правде.
5. Шта је нервоза?
- То је кад се унервозиш кад ти је вруће.
6. Шта је хороскоп?
- То је риба, рак, ован, магарац има доста хороскопа.

СПОРТ

КРОС У БАНАТСКОМ ДВОРУ

Дана 4.10.2013. године одржан је крос у Банатском Двору. Такмичили су се ученици из свих школа наше општине. Из наше школе су ишли: 2. разред – Милица Дрча и Марко Самарџија, 3. разред – Јелена Јањеш и Ненад Вукојевић, 4. разред – Милана Попов и Жељко Барбул, 5. разред – Миливој Зорић и Сашка Митровић, 6. разред – Наташа Вукелић, 7. разред – Весна Глушац и Даниел Барбул и 8. разред – Драгана Гојић и Андреас Стојко.

Сви они су дали све од себе да остваре што бољи резултат, али Милица Дрча (2. разред) је била најуспешнија и освојила је друго место. Ми честитамо Милици, а такође се надамо да ће остали учесници имати више среће следеће године.

Снежана Милић, 8. разред

СПОРТСКА ДЕШАВАЊА - РУКОМЕТ

Дана 18.10.2013. године у сеоском парку одиграле су се утакмице између школа "Никола Тесла" из Банатског Карађорђева, "Ади Ендре" из Торде, "Свети Сава" из Житишта и наравно, наше школе "Петар Кочић" - Честерег, као домаћина. Све школе имале су мушки и женски екипу, наша школа само мушки. Тимове су чинили ученици од 5 - 8. разреда. Имали су велику подршку, што потврђују и пуне трибине. Навијачи су баш били активни, можда и превише. Било нам је забавно гледати све утакмице.

Резултати екипа:

Дечаци:

4. место – "Ади Ендре" из Торде,
3. место – "Никола Тесла" из Банатског Карађорђева
2. место – "Свети Сава" из Житишта
1. место – "Петар Кочић" из Честерега.

Девојчице:

3. место – "Свети Сава" из Житишта
- 2 место - "Ади Ендре" из Торде
1. место - "Никола Тесла" из Банатског Карађорђева.

Наравно, сви учесници су добили медаље од Спортског Савеза Општине Житиште. Прва места, наша школа (дечаци) и школа из Банатског Карађорђева (девојчице) иду на окружно такмичење у Зрењанин. Ми им честитамо на овом успеху и желимо им да исти овакав успех остваре на окружном такмичењу.

Милана Гојић, 8. разред

ФУДБАЛ У БАНАТСКОМ КАРАЂОРЂЕВУ

Дана 24.10.2013. године у Банатском Караджорђеву одржан је турнир у фудбалу на којем су учествовали ученици са територије општине Житиште: ОШ "Никола Тесла" из Банатског Караджорђева, ОШ "Ади Ендре" из Торде, ученици ОШ "Петар Кочић" из Честерега и ОШ "Ђура Јакшић" из Банатског Двора. Прву утакмицу одиграли су ученици Основне школе "Никола Тесла" и ученици Основне школе "Ђура Јакшић". Та утакмица завршила се резултатом 1:0 за Банатско Караджорђево. Другу утакмицу одиграли су ученици из Основне школе "Петар Кочић" и ученици Основне школе "Ади Ендре", која се завршила резултатом 4:2 за Торду. Затим су следећу утакмицу одиграле ученице Основне школе "Никола Тесла" и ученице Основне школе "Ади Ендре", која се завршила резултатом 1:0 за Торду. Био је ово још један леп спортски дан.

ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ У РУКОМЕТУ

Дана 06.11.2013. године у Зрењанину је одржано окружно такмичење у рукомету. Као победници у општинском такмичењу, прво учешћа је имала и наша школа. Прву утакмицу су одиграли ученици ОШ "Петар Петровић Његош" из Зрењанина и ОШ "Петар Кочић" из Честерега. Нажалост, утакмица је забршена победом противника и то резултатом 21:1.

Ученици наше школе били су тапо разочарани својом игром и резултатом, али добили су још бећи мотив да тренирају још бише и усабрше своју игру.

Весна Глушац, 7. разред

ФУДБАЛ ЗВЕЗДА – ПАРТИЗАН

Одиграна је фудбалска утакмица између Црвене звезде и Партизана на Тарракани. Црвена звезда је повела у 18. минуту кад је Обрадовић ауто голом довео Звезду у вођство 1:0. Касније је капитен Црвене звезде, Ненад Милијаш, требао да изведе корнер, али је на јужној страни стадиона упагњена велика бакља. Остало је 1:0 за Звезду. Страшно је што се на утакмицата често дешавају ружне ствари: увредљиви повици, паљење бакљи, туче... Ако си прави навијач и љубитељ спорта, онда тораш да знаш да само спортским навијањем потажеш свом клубу.

Ненад Вукојевић, 3. разред

